

نظام اخلاقی قرآن کریم

نگاهی به اهمیت، هدف و زبان اخلاق در تفسیر آیت الله مصطفی خمینی(ره)

محمد عبداللهیان

یکی از درخشان‌ترین امتیازات تفسیرگرامی آیت الله سید مصطفی خمینی(ره)، این است که مفسر عالی مقام در ذیل تفسیرآیات سرفصلی را تحت عنوان «اخلاق» گشوده است که در آن نکات اخلاقی و دقایق معنوی مستفاد از آیات قرآن کریم را بیان کرده است. جهت روشن شدن نوع، مفهوم، هدف، اهمیت و زبان اخلاق از دیدگاه مؤلف، به طور اختصار مطالبی آورده می‌شود.

مفهوم و نوع اخلاق

آنچه در مراکز علمی به نام اخلاق یاد می‌شود و در ارتباط با آن کتاب تأثیف یافته و یا تدریس می‌شود یک نوع دانش خاص با هدف معین نیست بلکه تحت عنوان اخلاق از پنج دانش خاص با اهداف گوناگون و روش‌های متفاوت یاد می‌شود که باید مشخص کرد که منظور مؤلف از اخلاق اسلامی کدام یک است.

۱. اخلاق معاشرتی: با هدف برقرار ساختن رفتار نیکو و محبت متقابل و زدودن خصومت و عداوت بین انسان و دیگران.
۲. اخلاق سیروسلوکی: با هدف بیدار سازی انسان و هدایت قدم به قدم او تا پیشگاه قرب الهی.
۳. اخلاق توصیفی: و آن اخلاقی است که در مراکز رسمی تدریس می‌شود. و هدف از آن

روشن ساختن و توضیح دادن مفاهیم و مطالب اخلاق است تا دانشجو به درک معانی آنها نایل آید.

۴. اخلاق دستوری: و منظور از آن دستور و فرمانی است که از مقام آگاه به منظور رشد و کمال به انسان می‌رسد و اخلاق دستوری را می‌توان تشییه کرد به پژوهشی که با آگاهی از درد و درمان، برای مريض نسخه شفا می‌نويسد.

۵. اخلاق سیاسی: و آن مهارت‌هایی است که برای رسیدن به قدرت و مقام به کار گرفته می‌شود. واژ آن سیاستمداران برای به دست آوردن قدرت و نفوذ بیشتر در مردم بهره می‌گیرند و هم اکنون باید دید و منظور مفسر بزرگوار از اخلاق چیست.

واما اخلاق معاشرتی، اسلام در روابط انسانها در دنیا بهترین دستورات و ظریف‌ترین نکات را بیان داشته است به طوری که اگر دستورات دینی بکار بسته شود، جالب‌ترین وزیباترین زندگی و سعادت برای انسان تأمین خواهد شد ولکن مطلب اساسی و قابل توجه این است که دین، آبادی و سعادت دنیایی را نزدیکی برای رسیدن به آخرت قرار داده است پس یک دستور دینی در عین اینکه محبت در بین انسان‌ها ایجاد می‌کند اگر آنان این دستور را بخاطر خدا بجا آورند آخرت آنان نیز تأمین می‌گردد مثلاً اگر کسی به پدر و مادر برای رضای خدا احسان کند این دستور هم دنیا را آباد می‌کند و روابطه محبت بین فرزند و پدر و مادر ایجاد می‌کند و هم موجب ثواب و رسیدن به رضای خداوند می‌گردد بنابراین دستورات دینی یک سکه دو رو می‌باشد که یک روی آن سعادت دنیا و آبادانی و روی دیگر آن رسیدن به قرب و آخرت است.

روی این جهت اخلاق اسلام را تنها اخلاق معاشرتی نمی‌توان نامید که فقط به محبت متقابل بین افراد انسان نظر دارد و به آخرت کاری ندارد.

اماً اخلاق سیروسلوکی، البته اخلاق اسلامی سیروسلوکی است و به منظور ساندند انسان به خداوند می‌باشد ولکن با روشها و دستورات و هدفهای مخصوص به خود که در هیچ یک نمی‌توان یافت و تنها طریقه حقه سیروسلوک را از ائمه اطهار می‌باید طلب و جست و جو کرد.

به اختصار بیان می‌گردد که اخلاق اسلامی از نوع اخلاق تو صیفی و سیاسی نیست و با این سنجش می‌توان گفت اخلاق اسلامی از نوع اخلاق دستوری و سیروسلوکی است، در حین اینکه اهداف اخلاق معاشرتی در آن تأمین می‌گردد و منظور مؤلف هم از اخلاق درست همین اخلاق سیروسلوکی است و آن عبارت است:

از مجموعه دستورات به دست آمده از قرآن و روایات ائمه اطهار به منظور سیروسلوک و ساندند انسان به مقام قرب، رضوان و لقاء خداوند.

از این رو مفسر عالی مقام در بیانات اخلاقی خویش همواره به لطائف و دقایق سیروسلوکی قرآن

و موقعه های بیدارساز، ارکان سلوک و موانع آن، دوری از غفلت، آراستن قلب با یاد خداوند، می پردازد. و به هیچ وجه گفتارهایی که به هدایت انسان نمی انجامد روی نمی کند.

اهداف

اهداف عمده دانش اخلاق عبارت است از:

۱. تخلیه یعنی واراسته شدن انسان از هرگونه اخلاق رشت و پلید.
۲. تحلیه یعنی آراسته شدن انسان به اخلاق پسندیده و نیک.
۳. تجلیه یعنی منور ساختن باطن به نور حقایق الهی.
۴. فناه انسان به جایی بر سد که بتواند فقط خدا را مشاهده کند و آنچه غیر اوست از چشم مشحو شود او مشغول دیدار جلال و جمال کبریایی گردد.

منظور اخلاق اسلامی این است که انسان را به این مراحل سیرداده و به سعادت واقعی برساند. می توان برای اخلاق اسلامی به بیانی نزدیک به روایات ، ۳ هدف اساسی، یاد کرد.

۱. قرب
۲. رضوان
۳. لقاء الله

که دستورات سیر و سلوکی نخست ما را به جانب قرب می برد و سپس مشمول رضوان خداوند می گرداند، تا درنهایت انسان به لقاء خداوند نایل گردد.

تفسر عالی قدر با روح بزرگ و دانش استوار و قلب مهربان و دل سوزان وزبانی مؤثر و بیانی سازنده و گذازنده و گفتار بیدار آفرین و غفلت زدا، به طور مدام در بیانات خویش به تعقیب و تحقیق اهداف فوق پرداخته است و با تمام توان و بیان در صدد برآمده است تا بانجات انسان از ظلمت، شرک، ریا، عجب، غفلت و پلیدی ها، اورا به عالم نورانی توحید، انس، رضوان و لقاء وارد سازد. قابل توجه این است که مفسر عالی مقام تمام مراتب یاد شده را با توجه به دقایق معنوی و لطایف باطنی نهفته در آیات و یا استفاده از دلالت و اشارت قرآن کریم بیان می دارد. و با آنچه بیرون از مدلول آیات است نمی پردازد و این روش را به عنوان شیوه تفسیری خویش اعلام می دارد.

اهمیت اخلاق و اهتمام مفسریه آن

تزکیه نفس یا رشد و کمال باطنی و سیر و سلوک انسان به سوی خداوند از مطالبی است که خداوند بزرگ بعثت انبیاء و نزول کتب آسمانی و بویژه قرآن کریم را به آن خاطر قرار داده است. بعثت انبیاء دارای سه مقصد و هدف مقدس ویزرسگ است

۱. جهاد و پسیع مردم و مبارزه در راه برانداختن ظلم و ستم.

۲. ایجاد حکومت عدل الهی.

۳. سازندگی انسان و هدایت و رساندن او به هدف نهایی خلقت و پیشگاه قرب الهی.

هدف از جهاد، زمینه سازی برای تشکیل حکومت الهی است و غرض از جهاد و حکومت فراهم آوردن زمینه مساعد سیر و سلوکی و سکوی پرواز به سوی خداوند. بنابراین تزکیه و آراستن باطن و زدودن موانع، همان رشد و کمال نهایی است که تمام انبیاء به آن جهت مبیوت گردیده اند و آنان از زندگی خود و دربی تحقق آن، در جهاد و تلاش بودند.

تفسر عالی مقام ما با اعتقاد به این مطلب، تزکیه را هدف اساسی و نهایی نزول آیات قرآن کریم می داند و می فرماید:

«ولما كان اساس الكتاب الالهي لهداية عائلة البشر الى الكمالات الاخلاقية والاصاف الالهية، لابد من الاشارة الى المسائل والمباحث» مؤلف در این گفته در واقع پاسخی ارایه می دهد به اینکه چرا در تفسیر آیات به مسائل اخلاقی و معنوی روآورده و سرفصلی تحت عنوان «الأخلاق ونصيحت» گشوده است و می فرماید: کتاب الهی برایه هدایت بشر به کمالات معنوی و صفات الهی نهاده شده است و از این رو می بایست به پیامهای معنوی آیات روی کرد و با گوش جان شنید و به آن دل سپر د.

با توجه به نکات یاد شده و اینکه ترقی معنوی انسان، هدف نهایی انتزاع کتب و ارسال رسول می باشد، می توان به اهمیت علم اخلاق پی برد، زیرا اخلاق اسلامی تها دانشی است که عهده دار این مهم است و در آن قوانین، ضوابط، میزان، ارکان، موانع و دستورات سیر و سلوک ترسیم گردیده است.

«اخلاق» و «علم مراقبت» توان وائزی آن را دارد که انسان را با هر وضعیتی که دارد و در هر کجا که هست به حرکت و سیر و سلوک آورد و در تمام قدمها و حالات معنوی همراه باشد و باری رساند تا اینکه سالک، به مقصد و مقصود حقیقی واصل گردد و علم مراقبت با پیوندی که با هدف نهایی آفرینش دارد در میان علوم دینی، شریف ترین و برترین رتبه را حاصل می باشد. متاسفانه اخلاق اسلامی در جامعه های اسلامی بویژه مراکز فرهنگی و حوزه های علمیه از جایگاه ویژه خود برخوردار نیست و با آن دانش شریف و عزیز به طور جنبی و حاشیه ای برخورد می شود حتی بسان سایر علوم مورد اهتمام و در متن درس و بحث قرار ندارد.

تفسر عالی مقام با توجه به این جایگاه والای علم اخلاق کوشیده است که در تفسیر آیات از مباحث اخلاقی بهره گیرد و با طرح مطالب لطیف معنوی به خواننده روحی تازه و به اهداف

سیروسلوکی آیات قرآن جامه عمل پوشاند.

ونیز ایشان با اهتمام کامل توانسته است در تفسیر شریف خود دانش اخلاق را در جایگاه ویژه و شایسته خود قرار دهد و از مهجوریت و کم توجهی بکاهد.
بالاتر اینکه مفسر ما بیان مطالب معنوی را از مهم‌ترین و طایف در تفسیر قرآن کریم می‌داند و می‌فرماید.

«على كل حال يا ايها المفسر قم و انذر الناس عن السير في المفاهيم والتراث والتراكمات والخصوصيات ويشرهم بالسفر في حقيقة الكتاب وروحه وفي دقيقة هذا النموذج الالهي وشئونه حتى ينال العبد ما جاء لاجله الكتاب والله الهادى الى دار الحقيقة والعنوان».

ایشان در این کلام بیان می‌دارد که وظیفه مفسرتها پرداختن به بیان مفاهیم و نکات و خصوصیات کلامی نیست. و عمده‌ترین وظیفه او کوشش در هدایت و سوق مردم به روح قرآن کریم و مراتب معنوی آن می‌باشد.

زبان اخلاق

حضرت آیت‌الله عظمی امام خمینی «قدس سرہ» که سالیان متعددی به درس اخلاق در حوزه علمیه قم رونق بخشیده بودند، برای اخلاق بویژه در مکتب اهلیت زبانی ممتاز و جدا از سایر علوم قابل می‌باشند و خود نیز با همان زبان درس اخلاق را بیان می‌داشتند که آثار مهم روحی و تربیتی در دلها و جانها باقی می‌گذاشت.

ومرحوم آیت‌الله حاج سید مصطفی خمینی (ره) که به شاگردی مکتب پدر بزرگوار خود افتخار می‌کند در این تفسیرگرامی با همان زبان و روش به طرح مباحثت و بیان مطالب اخلاقی می‌پردازد.

خصوصیت و ویژگی زبان اخلاق را در مقایسه با زبان سایر علوم می‌توان دریافت.

هر یک از علوم ضمن اینکه از موضوع مسائل و روش و نتایج ممتاز برخوردار هستند ولی به طور عموم از زبان واحدی در بیان مسائل استفاده می‌کنند. در علوم، مفاهیم، مسائل، مطالب و روشها با زبان توصیف و تبیین القاء می‌گردند و انسان را بیرون کشاندن از خود به دنبال فهم و درک و مهارت سوق می‌دهند و مخاطب و طرف سخن عقل است که با تمرکز و دقیق به پیگیری به نتایج و حل مسائل دست می‌یابد.

اخلاق انسان را به نفس و مراقبتهای آن فرا می‌خواند و زبان آن با علم متفاوت است و به توصیف مفاهیم و مطالب نمی‌پردازد.

و تمام حساسیت به درک و فهم و مهارت که منظور اصلی علوم می‌باشد انحصار ندارد و دانش

اخلاق توجه کامل را به خود سازی و ترقی و تکامل و درد و درمان معطوف می‌سازد و مخاطب آن فقط عقل نیست، بلکه با دل و فطرت پاک سخن می‌گوید و از وی پاسخ می‌طلبد و در او اثر می‌جوید و بذان آن عبارت اند از: پند و موعظه، تذکر و نصیحت، مهربانی و خیر خواهی، هشداری و نهیب بیداری.

تذکر است به علم و بصیرت الهی، جلال و جبروت خداوند، عظمت و کبریایی او، توجه به نعمتهای بی شمار، حلم و گذشت، احسان و انعام، ربویت و اکرام، رحمت و غفران، عفو و مقام، فنای دنیا و جاودانگی آن سرای، دوری راه و کمی زاد و توشه، هشدار و پرهیز از غفلت و گناه، ظالم و ظلمت، شرک و ریا، عجب و تکبر.

موعظه و توجه دادن است به آخرت و مراحل آن، جهنم و درگات آن، بهشت و درجات آن، درد و درمان، حسرت و شرمندگی، ظلمت و عذاب، نعمت و نجات.

نقش زبان در علم اخلاق را بسان یکی از مباحث آن نباید دانست و آن روحی است در کالبد همه مطالب آن و مباحث اخلاقی بدون آن از حیات، قوام، تازه‌گی و بالندگی برخوردار نمی‌باشد و آن زبانی است ویژه و اهل خاص دارد و در کام هر عالم نباشد و بره رقامت راست ناید.

نتایج و آثار اخلاق

نتایج و آثار اخلاق را در توحید و معرفت موحدان و روح سرشار از محبت راه یافتنگان محفل انس و سینه در خشان خاصان در گاه قرب، می‌توان مجسم یافت.

تاریخ نشان داده است نسیم اخلاق هرگاه وزیدن گیرد به جانها حیات و بیداری می‌بخشد و آنگاه که از زبان پیامبر وائمه اطهار و از بیان استاد ذوب شده در معنویات و ارزفضای نور و معرفت و اخلاص و با زبان بیدار ساز خود، القاء گردیده در چهره مشتاقان و جان عاشقان و روح دلباختگان آثار و صفاتی درخششنه بدين گونه جلوه گر بوده است:

سوق و رغبت، کشش و کوشش، احساس و ایمان، جهاد و فدایکاری، شور و شیدایی، رفتن و شتاب، دیدار و سعادت، نجات و رستگاری، نورانیت و انقطاع، تماس و اتصال، غلبه عظمت و تجلی جلال و جمال، دل شکسته و اشک ریزان، زبان ذاکر و قلب شاکر، انس واشتباق، عبادت و عبودیت، قرب و رضوان و لقاء پروردگار، رهیدن از مضايق دنیا و سرسپردن به آستانه مولا، طهارت روح و درخشش نهان، تهجد وتلاوت آیات.

ظهور و تحقق این آثار و صفات شکوهمند که از ثمرات ارزشمند اخلاق است انگیزه اصلی مفسر عالی مقام در پرداختن به مباحث اخلاقی و معنوی می‌باشد.